

Meer dan genoeg te eten

Jezus gaat met zijn leerlingen naar de overkant van het meer. Er zijn veel mensen die Jezus volgen. Ze luisteren naar wat hij zegt. Ze willen precies weten wat hij gaat doen. Misschien laat Jezus wel weer een wonder zien! Jezus gaat op een berg zitten. Daar kan hij alle mensen goed zien. Hij telt de mensen: 'Een, twee, dertig, driehonderd-en-drie, vierduizend-negenhonderd negenennegentig...'. Jezus zucht. 'Dat zijn wel heel veel mensen bij elkaar.' Hij kijkt naar de zon. 'En het is bijna etenstijd. Hoe kunnen we voor al deze mensen iets te eten regelen?' Filippus haalt zijn schouders op. Hij voelt in zijn zakken. Daar zitten maar een paar muntjes in. Veel te weinig om genoeg eten te kopen. Andreas haalt ook zijn schouders op. Hij zegt: 'Ik heb wel een jongen gezien. Hij heeft vijf broden en twee vissen bij zich. Maar ja, dat is natuurlijk nooit genoeg!' Jezus zegt: 'Haal de jongen maar op. En laat alle mensen zitten. Want het is bijna tijd om te eten.' Jezus steekt zijn handen uit naar de hemel. Hij bidt: 'Dank U wel God voor dit eten.' Hij breekt het brood en de vis in stukjes. Hij breekt en hij breekt en hij breekt. De leerlingen delen het brood en de vis uit. Iedereen krijgt te eten. En als het op is, vragen de leerlingen: 'Wil je nog meer?' De mensen eten totdat ze meer dan genoeg hebben. Ze wrijven over hun buik. Die zit vol! Er is nog heel veel eten over. De leerlingen doen de stukjes brood en vis in manden. Ze tellen de manden. 'Een, twee, vijf, tien, twaalf!' De mensen zijn verbaasd. Ze zeggen tegen elkaar: 'Jezus is zo bijzonder. Hij hoort bij God!' En Jezus? Hij is weer naar de berg gegaan. Alleen.

